

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Reg. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

REGULA XXII. SUMMARI.
DE ILLUSIONIBUS DÆMONIS.
EXHORTATIO
IN REGULAM XXII. SUMMARI.

Declarat Diaboli illusiones, circa Tyrones præsertim, & remedia suggerit.

T H E M A.

Resistite Diabolo, & fugiet à vobis. Jacobi 4. 7.

V E L

Ab illusionibus Dæmonis in suis spiritualibus exercitiis caveant. Reg. 22.

ECCLÉSIA Catholica haud abimilis est turri Davidicæ, que edificata est cum propugnaculis, *Mille clypei pendent ex ea, & omnis armatura fortium, cant. 4.* Hujus turris propugnacula, clypei, & armatura (ut Venerabilis Bedæ, & Theodoretus exponunt) sunt sacrarum literarum volumina, Traditiones Apostolorum, Decrèta Conciliorum, Testimonia & Exempla Patrum. Consensus omnium sæculorum, successio Pontificum, Doctrinæ puritas, vitæ sanctitas, aliæque argumenta, & Ecclesiæ notæ, à

Cardinale Bellarmino prolixè tractata, quibus illa contra hostium suorum insultus fortiter defenditur.

Huic Turri Davidicæ non dissimili quoque esse videtur minima nostra Societas JESU: est enim & illa cum suis ædificata propugnaculis, *Mille clypei pendent ex ea, & omnis armatura fortium.* Turris hujus propugnacula sunt vota, clypei Constitutiones, Regulæ, & Decrèta. Armatura reliqua sunt alia spiritualia media, quibus Societas abundat, ac contra altutias, illusiones, reclusæque Dæmonis strenuè se defendit.

In Regula præsentè Sanctus Patris cha noster quaternæ puncta proponit.

1. Ut fraudes Dæmonis caveamus. 2. Ut muniamus nos contra tentationes. 3. Ut in virtutum solidarum studium incumbamus. 4. Ut semper in via Domini progredi allaboremus: quoniam verò de duobus ultimis in expositione regule 16. & 17. egimus, nunc solum de primo & secundo, id est de illusionibus Diabolicis & tentationibus, quibus Tyrones potissimum impugnantur, eorumque remediis tractabimus.

I. Illusio prima est, quæ Stegius Impostor se in Angelum Lucis transmutat, & illudit visionibus & apparitionibus in spiritualibus exercitiis, in meditationibus & contemplationibus, aliisque precibus: quibus dum tanquam mediis uti oporteret, ad perfectionem, Diabolus utitur ad nostram perditionem, adeoque efficit, ut dum è navi protensi, portem capere conamur, ipsi mergamur. Huiusmodi visionibus tempore S. Patris nostri, & S. Theresiæ in Hispania complures animæ devotæ illudebantur, aded ut S. Theresia etiam veris non fideret: apparuit illi aliquando Christus Dominus, cumque in absentia Patris Balthasaris Alvarez, Patri Ministro id aperuisset, ipse improbens ejus visiones, iussit Christum, si apparet, conspuere: quod & Christus ex obedientia fieri passus est, non tamen placuit S. Theresiæ consilium, nec illi ultra confessa est. Non sunt quidem visiones omnes vituperandæ, nam & Christus Dominus S. Petro, Paulo, Marco; Archangelus Gabriel, B. Virgini, Angeli Sanctis Virginibus apparuere, & veræ ejusmodi visiones in sacris Literis commendatæ, & Prophetis, ac Viris, faminis-

que sanctis factæ sunt, adeoque improbandæ minimè sunt, sed velut Dei opera laudandæ. At Novitius recens veniens è sæculo, etiamnum imperfectio-nibus scatens, & nondum plene excusso passionum ac vitiorum jugo, perfectam Filiorum Dei libertatem assecutus, omnino cautus & circumspectus sit, necesse est; alioquin facile ab Angelo tenebrarum supplantabitur. Quem igitur clypeum huic Dæmonis sagittæ opponet? Clypeum humilitatis. 1. Nulli Tyroni visiones, revelationes, apparitiones convenit optare. 2. Imò oportet etiam eas refugere. 3. Licet legitimæ videantur, diligenter eas examinare; & Superiori manifestare, ne illudatur. 4. In profundissima se humilitate contineat, omnibus visionibus, apparitionibus, & extraordinariis Dei beneficiis prorsus se indignum judicet. Nisi hoc fecerit, decipietur, ac in superbiam, & vanam gloriam incidet. Quemadmodum in vita B. Cathariæ Bononiensis legitur: Cui Dæmon in specie Beatissimæ Virginis apparuit, eamque instigavit, ut apparitiones suas aliis narraret, atque ita vanam gloriam captaret, quod illa tamen non præstitit. Viri sanctitate conspicui, ne illuderentur, semper humilitate triumpharunt.

II. Illusio altera Dæmonis in spiritualibus exercitiis est, dum Lavernio infernalis Tyronibus persuadet devotionem consistere in consolationibus spiritualibus, adeoque orationem & meditationem haud benè procedere, nisi lacrymas teneræ devotionis fundant, atque ex hac persuasionem illi caput

II.
Illusio in
consolationibus.

H h h fatigant

fatigant & constringunt, ut lacrymas & consolationes violenter eliciant. & quodammodo exprimant. Quod si verò Deus, qui ut ait Job. c. 26. *Ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum*; Consolationes, & lacrymas neget, aut ipsimet quantavis coactione extorquere nequeant, in eam tristitiam, pusillanimitatem, & consternationem incidant, ut sinistrae iudicent, Deum ipsis offensum esse, nec se amplius ab eo amari; eò quòd faciem non ostendat amplius benignam, petitaque consolationes denegat. Hinc ulterius progressi, cum portas his solatiis occlusas reperiant, mundanis, humanis, & transtoriis recreatiunculis animum adijciunt, viam Domini ambulare desinunt, bona opera, in quibus sese exercere consueverant, intermittunt, & non raro retrò respiciunt.

Similes hi sunt semini, de quo Christus Dominus (apud S. Mattheum c. 13.) meminit: quod cecidit in petrosa, ubi non habebat terram multam, & continuo ortum exaruit, ac proinde quamdiu ab aqua vernali humidum fuit, crevit & in virore perstitit; Sole autem orto, aruit, atque exsiccatum est, quia radicem non habuit.

Quem verò clypeum huic Dæmonis sagittæ opponemus? non alium quam Regulam vicissimam primam, quæ veræ devotioni insistere iubemur, non consolationibus; vera autem devotio in prompta Deo serviendi voluntate consistit. Deo mille modi, famulos suos ad felicem æternitatem perducendū suppetunt; aliis veluti infantibus, lac dulce consolationis præbet, aliis verò

solidos cibos porrigit: aviculæ enim parvæ sunt, cibum ex ore matris sine labore sumunt; grandiores verò efficta è nido in campos ejiciuntur; ut ipsamet circumvolitent, & cibum quærant. Pari methodo nobiscum non raro agit Deus. *Dominus est, quod bonum est in oculo suo, faciat*: novit ipse, quid nobis expediat, quidve oblit; non rostrum est Deo tempus visitationis præscribere, sed ejus prætolari meritum. Meritò Juditha, Ozia tradituro Civitatem Assyriis, nisi intra quinque dies Deus optularetur, indignabatur dicens: *Quis estis vos, qui tentatis Dominum non est iste sermo, qui misericordiam provocet; sed potius, qui iram excitet, & sortem ascendat; & in arbitrium vestrum dū constitutis ei.* Ita pariter, quoad consolationes & lacrymas, vel desolationes & ariditates, nos totos Deo permittamus, & veræ interim devotioni illudeamus, & ab hac illusione immunerimur. Societatis Religiosus, ut ait P. Claudius Aquaviva in remed. aridit. Ambidexter sit, oportet, paratus servare Deo tam in dulcedine, quam in amaritudine, certus, hæc præ illa majora acquiri meritum & coronam, fidelitatemque majorem demonstrari.

III. Illusio est in exercitiis spiritibus, quæ Dæmon Tirones incautos, aut religiosos juniores impetit sub specie boni, ideòque facilius in fraudem inducit. R. P. Thomas de Soto. S. J. Anno 1600. 20. August. defunctus, anno ætatis 26. vice quadam in corclavi suo, quiddam pendulum vidit instar stellæ, quod experiri volens, jam manum protendebat, cum illico vocem

audiret. *Abstine! abstine!* Simulque pro stella apparuit monstrosa magnitudinis araneus: Tannerus pag. 334. Simili modo Diabolus aliquando agit cum Tironibus, sub specie boni, malum, sub specie stellæ pulcherrimæ, sedum obtrudit araneum. Declaremus id pro cautela, nonnullis exemplis.

1. Tirones Coadiutores laboribus delinatos sub specie boni, incitat ad prolixas orationes eo etiam tempore, quo laborandum esset, instituendas. Sub specie boni quosdam Novitios, inducit, ut, quando dormiendum est, vel line orare, scribere aliave pia opera exercere, atque ita sub specie boni seducit ad inobedientiam. Quemadmodum in Tirocinio Societatis Superioris Germaniæ, quidam Juvenis decipiebatur, Diabolo in forma Angeli Lucis eum accedente, & jubente noctu surgere, & ea, quæ dicitaret, conscribere.

2. Sub specie boni nostris ad studia delinatis nonnunquam suggerit, præstare libros sacros legendo evolere, quam profanos. In Historia Societatis L. 15. n. 14. recensetur de quopiam Magistro, qui dum Laureti humanioribus literis insudaret, Dæmon eidem in specie S. Pauli apparuit, hortatusque est illum, ut relicto illo vano studio & Ciceronis lectiones suas potius Epistolas perlegeret. Ratus Magister hanc Sancti Pauli vocem esse, protinus Tullium abjicit, Sancti Pauli Epistolas arripit, easque cum diu legeret, Superioribus insciis, eò tandem progressus est, ut infelici profus eventu è Societate exiverit.

3. Sub specie boni, alios ad grandes penitencias concitat, Superiore haud consulto, persuadens has majoris esse perfectionis, valere ad satisfaciendum pro admisis delictis; esse conformes exemplis Sanctorum, & pluribus hodieum ex Ordine S. Francisci Dominici, Benedicti, Brunonis, Religiosis usitatas, reipsa verò intendit, ut quis vires atterat, sanitatem destruat, atque ad Societatis munia sese ineptum reddat.

4. Sub specie boni subinde Tironi suadet reditum ad sæculum, eò quòd jam sufficienti Spiritus scientia sit instructus, modum piè vivendi, orandi, meditandi, calleat, adeoque & aliis optima exempla præbere, & instruere valeat. Diabolus Piscatorem agit, qui piscibus escam gratam objicit, & in speciem bonam & sapidam; sed latet hamus, quo capiat incautos, & à via arcta religionis, ad latam perditionis retrahat.

5. Sub specie boni Caedæmon Religiosos movet, ut seipsos ad proximum juvandum penitus effundant, propriamque perfectionem negligant. Eiusmodi se seculos esse existimant, quod alios doceant, agros invitant, ad populum perorent, exhomologes penitentium excipiant, aliæque charitatis opera, domi, forisque exerceant: credentes omnia hæc ex gratiæ divinæ affluxu copioso, procedere; unde sui curam deponunt, Regulas tanquam Deus cum ipsis dispenseret, negligunt, examina obiter & cursim instituunt, meditationes ad alios potius, quam ad se juvandos dirigunt, libri spiritualis

Hhh 2 lectio-

lectionem, ad Conciones formandas, concinnandasque referunt. His dicendum primò, *Attende tibi*, postea doctrinæ & aliis. *Quid prodest homini, si mundum univèrsam lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur?*

6. Sic quoque aliis illudit. 1. Dum suadet ut communia cum aliis opera externa exercent, interiorum mortificationem negligant. 2. Ut magna & heroica forment proposita, sed nihil in praxin redigant. 3. Ut de majoribus imperfectionibus emendandis solliciti sint, non item de minoribus. 4. Ut agant omnia, quæ alios agere vident, cum non omnia possimus omnes. 5. Ut omnes imperfectiones simul aggrediantur, uno impetu. 6. Et si res non succedat, animum de assequenda perfectione abjiciant ac desperent. 7. Denique instigat, ut res fidei scrutentur, & curiosè inquirant, & cum penetrare nequeant, in dubia contra fidem, aut infidelitatem præcipitent; cum ea simpliciter credenda sint; *Difficile*, ait Salomon, Sap. 7. *astimamus, quæ in terra sunt, & quæ in prospectu sunt, invenimus*

cum labore; quæ autem in caelis sunt, quis investigabit?

Contra omnes has illusiones Diabolicas, Charissimi, quæ armaturæ, quibus clypeis utemur? præter supradictam hoc gemino: Primus communis & securissimus clypeus est Regula 41. Summarii, quod nulla celanda sit tentatio, quæ vel Confessario, vel Superiori non pandatur. 2. Clypeus est Regula 31. & 32. Summarii de obedientia, à qua non desistendum; hac omnes tentationum impetus facile retunduntur: quemadmodum Christus Dominus, semel, iterum, tertio, Sathanz insultum repulit, dicendo; *Scriptum est, obedientia legis requirit; ita nos quoquo modo impugnemur, oggeramus. Scriptum est, justum est, præceptum est, regula cæcæ est, & inexplorata, cœcæque justitiam pareamus. Hæc ratione omnes Sathanz versutias, technas, & illusiones, cum divina gratia, haud difficulter elidimus.*

